

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΙΣ ΑΚΚΡΗΝ-ΠΤΟΛΕΜΑΪΔΑ.

Τό Σάββατον, 28^η Ἀπριλίου/11^η Μαΐου 2013, ἐωρτάσθη κατά μετὰθεσιν ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου εἰς τόν ἐν Ἀκκρῃ - Πτολεμαΐδι ἱερόν ναόν αὐτοῦ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἡ περιοχή τῆς Ἀκκρης-Πτολεμαΐδος εἶναι ἡ βορειότερα περιοχή τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικαιοδοσίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἀνέκαθεν ἡ Ἀκκρη-Πτολεμαΐς ἦτο Μητρόπολις τοῦ Πατριαρχείου, ὑπό τήν ὁποίαν ὑπάγονται δώδεκα κῶμαι γειτνιάζουσαι μέ τάς Ἑλληνορθόδοξους (Rum Orthodox) ἐνορίας αὐτῶν. Τῆς Μητροπόλεως Ἀκκρης προΐσταται σήμερον ὁ ἡγούμενος ὁσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος.

Ἀναχωρήσας ἐνωρίς τήν πρωΐαν τῆς ὥς ἄνω ἡμέρας μετὰ συνοδείας ἐκ τοῦ Πατριαρχείου ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, ἔφθασε μετὰ δῶρον αὐτοκινητικὴν πορείαν εἰς τήν Ἀκκρην.

Ἐνταῦθα πρό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ Πατριαρχείου ἐπεφυλάχθη θερμή ὑποδοχή εἰς τήν Α.Θ.Μ. ὑπό τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου, τοῦ Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν ἱερέων, τῶν Προσκόπων καί τῆς Ἀστυνομίας.

Εὐθὺς ἀμέσως εἰσελθὼν εἰς τόν Ναόν ὁ Μακαριώτατος καί ἐνδυθεὶς μανδύαν ἤρξατο τῶν Καταβασιῶν καί προεξῆρξε τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θείας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόπης κ. Δαμασκηνοῦ καί Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων καί πρεσβυτέρων Ἱερέων τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεως Ἀκκρης καί πιστοῦ λαοῦ ἀραβοφώνων καί ρωσοφώνων ἐν εὐσεβείᾳ καί κατανύξει συμμετεχόντων, ψαλλούσης ἀραβιστί καί ἑλληνιστί βυζαντινῷ τῷ ὕφει τῆς χορωδίας τῆς Ἀκκρης ὑπό τήν Διεύθυνσιν τοῦ π. Φιλοθέου.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Ἀνέτειλε ἰδού, τό τῆς χάριτος ἔαρ· ἐπέλαμψε Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις πᾶσι· καί ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ μάρτυρος ἡ πανέορτος καί φωτοφόρος ἡμέρα· δεῦτε ἅπαντες λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἐορτάσωμεν», ψάλλει ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

«Ἰδού», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός, «ἀνέτειλε τό τῆς χάριτος ἔαρ», δηλονότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό γεγονός τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ τήν κορυφαίαν ἀλήθειαν τῆς πίστεώς μας. Καί τοῦτο διότι, κατά τόν θεῖον Παῦλον «εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, κενόν ἄρα τό κήρυγμα ἡμῶν, κενή δέ καί ἡ πίστις ὑμῶν...εἰ δέ Χριστός

οὐκ ἐγγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν», (Α' Κορ. 15, 14-17).

Μέ ἄλλα λόγια ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ οὐσία τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως. Καί τοῦτο, διότι ὅντως ἡ ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐπέλαμψε ἐπὶ τοῦ σκότους καί διήνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς νοητοὺς τῶν πιστευσάντων καί ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἀλήθεια, δηλαδή ὁ σεσαρκωμένος Λόγος ὁ Χριστός ὁ εἰπών: «ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καί ἡ ζωή· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα, (Ἰωάν. 11, 25-26), ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδός καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή».

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ ἐγνώρισε καί ὁ σήμερον ἑορταζόμενος Ἅγιος τῆς Ἐκκλησίας μας, Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος, ὁ ὁποῖος καί ἀνεδείχθη μάρτυς τῆς ἀναστάσεως.

Ὁ Ἅγιος Γεώργιος εὐχαρίστως προσῆλθεν εἰς τό μαρτύριον τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, διότι εἶχετο τῆς βεβαιότητος τῆς διατυπωθείσης ὑπὸ τοῦ ὑμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας: «Χθές συνεθαπτόμην Σοι Χριστέ, συνεγείρομαι σήμερον ἀναστάντι Σοι· συνεσταυρούμην Σοι χθές· αὐτός μέ συνδόξασον Σωτὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ποιεῖται ἰδιαιτέραν μνείαν τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν», (Εβρ. 12, 1-2).

Λοιπὸν καί ἡμεῖς, ἀφοῦ ἔχομεν τριγύρω μας τόσον μεγάλο καί πυκνὸν σύννεφον ἀνθρώπων, πού ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως, ἅς πετάξωμεν ἀπὸ ἐπάνω μας κάθε βάρος βιωτικῶν πραγμάτων καί φροντίδων, ἐπὶ πλεόν δέ καί τὴν ἁμαρτίαν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐκόλα κανεῖς παρασύρεται καί ἅς τρέχωμεν μέ ὑπομονὴν τὸν ἀγῶνα, πού προβάλλει ἐμπρός μας. Καί πουθενά ἄλλοῦ ἅς μὴ στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας καί τὴν προσοχήν μας, παρὰ μόνον εἰς τὸν Ἰησοῦν, πού εἶναι ἀρχηγός καί θεμελιωτής τῆς πίστεως καί μᾶς τελειοποιεῖ εἰς αὐτήν.

Ὁ ἀρχηγός τῆς πίστεως καί τελειωτής αὐτῆς Ἰησοῦς δέν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν νικητὴν τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας, τὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν καταργήσαντα «μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντα δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου», (Β' Τιμ. 10).

Τοῦτο σημαίνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι μέ τὴν τριήμερον ἔγερσιν τοῦ Κυρίου καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι- «πάντες», «ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἰδίου ἀλύτων δεσμῶν καί ἐλάβομεν ἀφθαρσίαν καί ζωὴν».

Ἡ εἰκὼν τῆς Ἀναστάσεως εἰς τὴν Ὁρθόδοξον ἀγιογραφίαν, ἀπεικονίζει τὸν Χριστόν νά κατέρχεται εἰς τὸν Ἄϊδην καί νά συντρίβῃ τίς πόρτες του, νά ἀνιστᾷ μέ τὰ χέρια Του τὸν Ἀδάμ καί τὴν Εὕαν καί νά τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν.

Μέ ἄλλα λόγια, ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἀνιστᾷ ἀπὸ τὴν πτῶσιν καί ἀνακαίνιζει τὴν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας καταφθαρεῖσαν φύσιν μας. Τοιοῦτοτρόπως δυνάμεθα πλεόν νά μετέχωμεν εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Χριστοῦ. Νά ζῶμεν τὴν ἀναστημένην ζωὴν. Ἡ δέ «ἡ ἐξ οὐρανοῦς ἄνοδος» εἶναι δυνατὴ δι' ὅποιον τὴν ἐπιθυμεῖ καί ἀγωνίζεται νά τὴν ἐπιτύχῃ. «Ὁ δὲ Θεός», κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, «καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ».

(Ὁ Θεός Πατὴρ καί τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν ἀνέστησε καί ἡμᾶς ὅλους θά

ἀναστήσην διὰ τῆς δυνάμεώς Του). Ἴδού λοιπόν διατί ὁ ὑμνωδὸς λέγει: «Πάσχα τό τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλεν· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυσσόμεθα· Ὡ Πάσχα λύτρον λύπης· καί γάρ ἐκ τάφου σήμερον, ὥσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός τά γύναια χαρᾷς ἔπλησε λέγων. Κηρύξατε Ἀποστόλοις».

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός μέ τήν Ἀνάστασίν του «ἔπλησε χαρᾷς» ὅχι μόνον τάς μυροφόρους γυναίκας ἀλλά καί σύμπαντα τόν κόσμον. Τό Πάσχα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ «εἶναι λύτρον λύπης» δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαίρετως, ἀλλά καί πηγὴ χαρᾷς καί φωτός «ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ».

«Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καί γῆ καί τά καταθρόνια, ἐορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις τήν ἔγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐστερέωται», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

Τήν πληρότητα αὐτὴν τοῦ θείου καί ἀνεσπέρου φωτός ὡς καί τῆς χαρᾷς τῆς ἀναστάσεως τήν ἀπολαμβάνομεν καί τήν ἐκδηλώνομεν ὡς φῶς καί ἀγάπην, «ὁ θεὸς ἀγάπη ἐστίν», (Ἰωαν. 4,8), «ὁ θεὸς φῶς ἐστὶ καί σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν οὐδεμία», (Ἰωάν 1,5), λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής.

Ἡ θεία τοῦ Χριστοῦ ἀγάπη ἐθέρμαινε τήν καρδίαν τοῦ Γεωργίου ἀφ' ἐνός καί τό θεῖον ἄκτιστον φῶς κατηύγαζε τήν διάνοιαν αὐτοῦ ἀφ' ἐτέρου κατὰ τήν διάρκειαν τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου, δηλονότι τοῦ θανάτου τῆς φθορᾷς καί τῆς ἀμαρτίας, καταγγέλοντας οὕτω τήν βεβαιότητα τῆς νίκης κατὰ τοῦ θανάτου, καταγγέλοντας καί κηρύττοντας διαπρυσίως τήν διάβασιν ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τήν αἰώνιον ζωὴν, ὡς λέγει καί ὁ ὑμνωδός: «θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἰδού τήν καθαίρεσιν ἄλλης βιωτῆς τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς».

Ἡ Πασχάλιος αὐτὴ ἐορτὴ, ἡ συνεκλάμψασα νῦν μετὰ τῆς ἱερᾷς μνήμης τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μᾶς καλεῖ νά ἀναχθῶμεν εἰς τήν ἀπαρχὴν ἄλλης βιοτῆς, τουτέστιν τῆς αἰωνίου.

Ταύτην τήν ἀλήθειαν καταγγέλλει καί ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία διὰ στόματος τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, ἀλλά καί τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. «Μὴ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν μένει ἐν τῷ θανάτῳ».

Χριστὸς Ἀνέστη.

καί ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικὸν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2013/05/11/2303/>

Ἦκολούθησε λιτανεὶα τρίς ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ, διελθοῦσα πρὸ τῶν μνημάτων τῶν κεκοιμημένων καθηγουμένων Ἀκκρης καί τοῦ τάφου τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κυρίου (†1752).

Μετὰ τήν θείαν Λειτουργίαν εἰς τήν παλαιάν καί ἀνεκαινισμένην μεγάλην αἵθουσαν τοῦ ἡγουμενείου ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος παρέθεσε δεξίωσιν, εἰς τήν ὁποίαν ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἱμάμης τῆς πόλεως, ἐκπρόσωπος τῶν Μουσουλμάνων σείχης Σαμήρ Ἀση, ὁ καθηγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀραβοφώνων Κοινοτήτων εἰς τό Ἰσραήλ, ἐκπρόσωποι τῆς Ἰσραηλινῆς Αστυνομίας

τῆς Κοινότητος, τῶν Bahai καί ἄλλοι.

Μετά τήν δεξίωσιν ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Φιλόθεος παρέθεσε ἐόρτιον τράπεζαν εἰς τήν συνοδείαν τοῦ Μακαριωτάτου καί ὅλον τό ἐκκλησίασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder